

קדימה

בית-ספר למזכירות, סקירות ושפות
ת"א, בניהודה 74. פרטים: מ"8-12, 4-9 כרמ

נמשכת ההרשמה לכתות חדשות

הנהלת חשבונות למתחילים

הכנה אינטנסיבית לסוג ג' ב'3 חדשים בלבד

★

פקידות לנוער

כתות ערב: א. שנחית (כולל אנגלית) ב. 1/2 שנחית

★

אולפניות לאנגלית

למתחילים — לימוד אינטנסיבי — 6 שעות בשבוע

קורסים רגילים לאנגלית

למבוגרים ולתלמידי כתיספר מתחילים ומתקדמים.

אנגלית מסחרית למשתלמים

כתיבה במכונה עברית ו/או אנגלית

האם והתינוק

מגיעות מבית היוולדות ישר

ל"נוה אס"

הרצליה ב', ע"י כפר שמריהו, רח' נורדאו 83
טל. 932245

הדרכה יסודית לאם הצעירה

ע"י המנהלת אלוה רהפלד

האיפור המרווה את עורך

Contempora היא גם בסיס מרווה, גם איפור נחזי וגם פודרה... היא שומרת על רעננות עורך ומשווה לו את מראה ה"מאט" החלק קטיפה. תוכלי להשיג גם Contempora מיוחדת לבעלות עור יבש. נסי גם את את Contempora. כל מושגיך על איפור הפנים יקבלו מפנה חדש!

'CONTEMPERA' by Revlon

השינוי הגדול ביותר שחל באופנה מאז הומצא האיפור

אחת הטענות השיגריות, המועלות בדרך קבע כלפי העולם הזה, היא: "מדוע אתם מרבים לכתוב ולתאר את השלילי שבמדינה? מדוע אתם רק מבקרים? מדוע אינכם כותבי יותר על דברים חיוביים?"

בצד יתר החשובות לטענה זו, המבוססות על אבחת תפקידה של העיתונות, קיימת תשובה נוספת: במדינת-ישראל אין דבר מסובך וקשה יותר, מאשר לכתוב על דבר ריני חיוביים. במדינה בה לא קיימת, כמעט בכלל, תודעת חופש-האיפורמצייה, קשה מאוד לעיתונאי להשיג אף איפורמצייה בסיסית ואובייקטיבית. קשה עוד יותר לקבל איפורמצייה סודית וביקורתית. אך קשה מכל הוא להשיג איפורמצייה על מאורעות חיוביים. לפני שבועיים התגלתה נזירה לוי, עקרת-בית בת 38 מאשקלון, כאשת-מופת. היא עשתה מעשה אנושי נדיר ראוי להערכה, בתרמה את אחת מכליותיה להצלת חיי בנה בן ה-18, שכליותיו נפגעו במחלה ממארת. בצד מעשה זה אירע מאורע נוסף הראוי לציון והערכה. צוות גדול של רופאי-בית-החולים בילינסון ביצע בהצלחה, לראשונה בישראל, את הניתוח המסובך של שתילת הכליה בגופו של הנער הנפגע.

בכל מקום אחר בעולם היו מאורעות אלה זוכים לסיקור מלא, תוך שיתוף-פעולה של כל הנוגעים בדבר. מאחר שהמדובר הוא ב"הישג רפואי, החייב לעניין את הציבור כולו, לוי, היא הרופאים — בכל אופן אחרת — רואים מחובתם למסור לציבור את פרטי המיבצע.

★ ★ ★

לא כן בישראל. מעטה מזור של סודיות עטף את הנהלת בית-החולים בילינסון, כי אילו היה המדובר בפעולה בטחונית חשי אית.

היא הסתפקה בביליטין קצר ויבש, תפל וחסר-עניין, אותו מסרה לעתונות, סירבה ל-

מכתבים

שתף פעולה כדי למסור לציבור מי היא האשה שביצעה את מעשה הגבורה הנדיר, ומי הם הרופאים שניצחו על מיבצע זה. כדי להביא לידיעתך את הסיפור המלא, שהופיע במדור במדינה בשבוע שעבר (העור) לט ה-1425) — למרות מסך הסודיות של הנהלת בית-החולים בילינסון — נאלץ העור לט הזה להשקיע בסיפור זה לא פחות שעות-עבודה מאשר בגילויים מרעישים על שערוריה כמוסה במשרד ממשלתי.

★ ★ ★

קוריוז מעניין אחר בקשר לסיפור זה: כתב העולם הזה, שיצא לאשקלון כדי לחפש את משפחת האם ובנה, הגיע שם לרחוב קופת חולים, בו גרה המשפחה. כשי התעניין לדעת היכן גרה משפחת מאיר לוי, הופנה לאחד הבתים, שם מצא את אבי ה-משפחה.

"באתי בקשר לסיפור אודות אתך וה-בן, הסביר הכתב לאבי המשפחה. האב שיתף פעולה, שפך בפני הכתב במשך שעה ארוכה את תולדות המשפחה, מאז עלותה מעיראק.

כאשר נשאל האב: "כיצד נפגע בנך ל-ראשונה?" הוא העלה הבעה של תדהמה על פניו ושאל בהדה: "בני? מה קרה לו? האם הוא נפצע?"

רק אז הסתבר שאירעה טעות. שמו של המרואיין, הגר בשכונת למשפחת מאיר לוי, היה לוי מאיר. הכתב התנצל על הטעות. "אין דבר", אמר האיש, שקורות משפחתו היו דומים להפליא לקורות משפחת מאיר לוי, "כתוב גם על המשפחה שלי". בזה הרינו ממלאים בקשה זו.

איש כפי

גשר-ריקודיו באולם בנק-למלכה. באולם, בו יש מקומות למה איש בערך, היה דוחק נורא ואנשים עלו זה על זה במאמץ למצוא מקום שאי-ננו. הגעתי למקום עם מכרס, וכשראינו מה המצב, החלטנו לעזוב. ניגשתי אל אחד המארגנים, וביקשתי באדיבות את כספנו.

אדכיליה

על כך ענה לי: "אדוני, אנחנו לא נמצאים במארוק, ר"תשתוק!" היות ולא רציתי לעורר מהור-מות, הבלגתי. אגב — לאיש זה יש מספרה לנשים. מעניין כמה מארוקאיות באות לשם, ומה יקרה אם ילכו למספרה אחרת.

עמי אדכיליה, ירושלים

מרביתם אצלנו לדבר כל כך על קיבוץ גלויות ומיוזג עדות. מה יוצא מכל הדיבריים והנאומים הללו? אם לא יתחילו הוותיקים לבוא ולגור בין העולים החדשים, או בין יוצאי עדות המזרח, לא ייצא מכל זה שום דבר.

מ. גרין, חיפה

המותד דאחוב ערבי? אני מתנגד ממעמקי נשמתי לכל אפלייה גזעית, אך אתם מציגים את הבעייה מנקודת-ראות מסולפת. הבעייה אינה גזעית — כי אנו והערבים שייכים לאותו גזע — אלא לאומית וחברי-הית.

אינני יודע אם שמתם לב לעובדה, שמדובר תמיד ביחד סים בין ערבי לעיב-ריה. כעת הארו ל-עצמכם מה היה קור-רה, אילו היה יהודי מגיע לכפר ערבי וחי עם נערתו הערבית.

דובס

עלינו לשאוף ליחד סים נורמליים ולשלום עם הערבים, אולם היחס חייב להיות הדדי. שגיאה חמורה היא, לדעתי, לארגן בקיבוצים חברות-נזערי-ערבי על טהרת המין הגברי. הדבר עלול להביא לטרגדיות, כמו זו שקרתה לפני כמה חודשים בקיבוץ השומר הצעיר. התנאי ל-

זה קרה ב-1954 צורות רבות לו למחת. אדם המת בשיבה טובה ועל משכבו הולך בדרך-כלל-הארץ. אחד הנפטרים ממחלה, תאונה, פגע — זהו אסון. אדם הנופל בקרב — גבורה. המת-אבד — טרגדיה. כשמוצא אדם להורג — זהו חלק מן המישחק. כשאדם נספה למען אידיאל כלשהו — זוהי הקרבה.

כך מצאו את מותם משה מרוזק ושמואל עזאר (העולם הזה 1423). אולם ישם מה הקריבו את חייהם? האם למען אידיאל כזה? לא. כיום מסתבר, שהשניים מתו למען משימה אידיית... רעיון זה חייב לעורר צמרמורת אצל כולנו.

ד"ר בריביצונו, תל-אביב

פפיהו הפרשה כל הכבוד לאשכול ולעמדתו התקיפה ב-משבר האחרון. רק דבר אחד אי-אפשר להבין: מדוע השאיר בממשלה את כל אלה שלא יהססו לבגוד בו בהזדמנות הראשונה? האם לא למד את הלקח?

יחזקאל שלמה, באר-שבע

בן-גוריון אינו יכול לסבול שאדם אחר יתפוס את מקומו בשלטון ויצליח, אולי אף יותר ממנו עצמו. אבל לא ייתכן שכל פעם שירצה, יוכל לקום ולהפוך הכל כרצונו. במקרה כזה לא עומדת לו העובדה שהיה ראשה-ממשלה הראשון בישראל.

אהובה בוכר, ניו-יורק

גודוטריום התפלאתי מאד לקרוא את תגובת הקורא יושע חורב מגניוורק, על הדברים הקולעים שכתב העולם הזה לאחר הבחירות בארצות הברית. מאיפה לקח מר חורב, כי היה כאן נסיון "לפתח תיזה ארסית נגד העם הי-אמריקאי?"

מכל הנאמר, ניתן היה להבין דבר ברור אחד — העובדה שבמעצמה העולמית המפור-חת ביותר בימינו, ב-1964, הצביעו 27.1 מיליון בוחרים עבור מועמד בעל דיעות מטורפות כגולדוטר. זה מוכיח, כי חלק זה של העם האמריקאי נגוע, אולי זמנית, במחלה נפשית מסוכנת.

שום עם אינו מתוסן מפני גנע זה, גם העם הגרמני — שנחשב לתרבותי שבין עמי אירופה — נפל קורבן לטירופו של היטלר.

ישראל דגני, גבעתיים

מארוקאי, שתוק! במוצאי-שבת, 26.12.64, התקיים בירושלים